

vaneminsenerina (1969–1979), seejärel Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Instituudi erikonstrueerimisbüroo analüüsi sektoris juhtiva konstruktorina.

Kui Silvia 1987. aasta juunikuu esimesel päeval uuesti ülikooli, seekord raamatukokku jõudis, oli arvutiklass äsja avatud. Sinna jäi ta klassi küllastajate ja kolleegide rõõmuks 13 pikaks aastaks.

Silvia oli arvutiklassi sõbralik, kuid samas ka nõudlik perenaine. Hea ja kannatliku pedagoogina õpetas ta arvutikasutamise ABC-d nii verisulis tudengile kui ka hallipäisele professorile. Tema vormistusalauste nõuannete toel valmisid sajad kursuse- ja diplomitööd, dissertatsioonid, teaduslikud artiklid. Kiireloomuliste tähtajaliste tööde puhul aitas Silvia neid vormistada ka oma vabast ajast. Raamatukogu arvutipargi kasvades oli ta heaks õpetajaks paljudele kolleegidele.

Osakonna pidupäevade tõmbenumbriks oli Silvia poolt valmistatud kook. See oli alati erineva retsepti järgi valmistatud kaunis ja hõrgutav meistriteos. Ta jagas lahkesti oma sellealaseid teadmisi, kuid osakonnakaaslastel ei õnnestunud sellist maitsetulemust saavutada, kui Silvia küpsetistel oli. Silvia headus, abivalmidus, täpsus, kohusetundlikkus, samas nõudlikkus enda ja teiste suhtes on viinud teda särasilmse- ja sirgeselgsena läbi kõikide ajaloo- ja eluraskuste ning andnud jõudu ja tuge teda ümbritsenud inimestele.

Eve Kümnik, Ilme Reintam

ILME REINTAM

70

Uskumatu, et Ilme Reintam on sündinud nukravõitu ja pimedal novembrikuul. Ta ise on nii särav ja valgusküllane, tõeline päikesenaine. Ilme tuli meie raamatukokku 1986. a. väga noore pensionärina, nagu ta ise armastab öelda, ja kuna ta praeguseks on elu paratamatusena teist korda pensionile läinud, võib liialduseta öelda, et ta ka lahkus raamatukogust noorena. Aastatel on muidugi väärmatu võime meid muuta, aga kõikidega ei tee nad üheaegselt ja ühesuguseid tempe. Ilme on reibas, teotahteline, suure töövõimega ja alati kõigele uuele avatud.

Mis siis mahub Ilme Reintami ligi neljateistkümmesse tööaastasse ülikooli raamatukogus? Teadusosakonda poole kohaga raamatukoguhoidjana ametisse võetud, hakkas ta põhiliselt õppima. Need olid aastad, mil ülikoolis ja raamatukogus idanesid mõtted arvuti kasutamisest igapäevast töös. Teadusosakonna ülesannetes oli mitu tööloiku, mis lausa igatsesid arvuti- ja andmetöötuse järele — andmetike loomine ja uuringustatistika kokkuvõtte saidki Ilme tööks. Ka lugejauuringute esimese arvutiandmetöötaja au (1992.–1993. a. uuringud "10 küsimust lugejale" ja TÜ sotsioloogide uurimus raamatukogukasutusest) kuulub Ilme Reintamile.

1991. aastast algas raamatukogu väljaannete ja teadusartiklite tekstitöötlus arvutil. Ka siin oli Ilme pioneer. Raamatukogu väljaanded ei kuulu ei sisult ega trükitehniliselt kergete kilda. Need on mitmekeelsed, mitmeid šrifte nõudvad, paljude bibliograafiliste ja allika viidetega. Tihti kaasnevad illustatsioonid, tabelid, skeemid. Ei mäleta, et ühelgi autoril

oleks koostöös Ilmega arusaamatusi olnud. Kui tahes suur ajahäda autoreid ka ei kummitanud, Ilme ütles ikka: ei ole viga, teeme ära. Ja tegi. Nende aastate tööde maht on suur ja enamasti kõigile näha, alustades raamatutest, lõpetades lugematu hulga kutsete, kavade, teeside, teadustöös vajalike rakendusmaterjalide, artiklite ja aruannete tekstitöötusega.

Töö ülikooli raamatukogus oli Ilme elust siiski vaid üks väike tahk. Aastakümneid enne seda oli ta kire ja põlemisega töötanud Eesti Põllumajanduse Akadeemias. Väljaõppinud agronoomina sama eriala akadeemikust abikaasa kõrval on tal tänaseni säilinud suur armas-tus maa ja maaelu vastu. Maa kutse viib teda igal vabal hetkel oma väiksesse tallu, kus imestamiseks annab aeg-ajalt põhjust veel asjaolu, et kuidas neid kartuleid jälle nii palju kasvas, maha sai pandud nii vähe!

Ilmel on rikas elu, kuhu peale töö on alati mahtunud perehuvid, pühendumist nõudvad harrastused ja lihtsad inimlikud suhted. Ilmes on kadestusväärset palju energiat, optimismi ja heatujulisust. Soovime jätkuvat päikesepaistet kõigisse Su päevadesse!

Urve Tõnnov

TÄHE KOLK

50

Tähe Kolk, neiuna Kauts, sündis 9. novembril 1950 Tartumaal Ulilas. Peale Ulila 7-klassilise, Kaimi 8-klassilise ja Elva keskkooli lõpetamist astus Tähe 1970. aastal Tartu Riikliku Ülikooli ajaloo-keeleteaduskonda saksa filoloogiat õppima. Peale lõpetamist ja enne raamatukokku tööle asumist töötas Tähe ülikooli kutse-suunitluse kabinetis insenerina ning ühiskonnateaduste kateedrite nooremteaduri ja õppekabineti juhatajana. Koos abikaasaga on Tähe üles kasvatanud kaks tütar, kes tänaseks päevaks on jõudnud juba täiskasvanuikka.

Raamatukogus töötab Tähe Kolk 1. veebruarist 1981. Algusest peale on Tähe töö olnud seotud komplekteerimisega. Esiolgu kogude arvele võtmisega komplekteerimisosakonna arvestussektoris ja hiljem raamatute valimisega raamatukogu kogudesse välisvahetuse sektoris. Arvestades Tähe süvenemisvõimet ja täpsust, on sattumine raamatukogu komplekteerimisosakonda olnud õnneks nii raamatukogule kui loodetavasti ka Tähele endale. Põhjalikkus, süvenemine ja vastutustunne on vajalikud igas töös, eriti oluline on see aga raamatukogu kogude komplekteerimisel, kus iga töötaja iga otsus mõjutab raamatukogu kogude nägu. Tähe Kolk on tegelnud eelkõige saksakeelsete väljaannete valiku ja tellimisega raamatukogule, aga mitte ainult. Mitu aastat koordineeris ta terve sektori tööd. Vaikselt ja rahulikult, aga järjekindlalt asju ajades on Tähe töö olnud tulemusrikas. Seda on toetanud alati ka südamlike inimlike suhete hindamine töistes situatsioonides. See, et Tähe eelistab tööd pigem raamatu kui tehnikaga ja suheldes pigem vahetult inimesega kui arvuti vahendusel, on teinud Tähest hinnatud töökaaslase.

Ilmselt jäävad kõigile tema töökaaslastele aastateks silme ette Tähe supersirged raamatute virnad ning suvised koduaiast toodud lillekimbud.

Kertu Uri